

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžf/54/2016
Identifikačné číslo spisu: 7015200787
Dátum vydania rozhodnutia: 06.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:7015200787.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Nory Halmovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petry Príbelskej PhD. v právnej veci žalobcu: M., zastúpený: JUDr. Ján Kus, advokát, Námestie osloboditeľov 10, Michalovce, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100902/147427/2015/Ne zo dňa 05. júna 2015, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2015 - 112 zo dňa 21. apríla 2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2015-112 zo dňa 21. apríla 2016 potvrdzuje.

Žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 168,84 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ján Kus, Námestie osloboditeľov 10, Michalovce, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 7S/83/2015-112 zo dňa 21. apríla 2016 Krajský súd v Košiciach napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 1100902/147427/2015/Ne zo dňa 05.06.2015 ako aj Colného úradu Michalovce, pobočka Colného úradu Michalovce č. 1095361/1/54770/2015 zo dňa 04.02.2015 zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. O trovách rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 70,- € za zaplatený súdny poplatok a 653,59 € z titulu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu žalobcu. Predmetom súdneho preskúmania pred krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo na základe odvolania žalobcu potvrdené rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa - Colného úradu v Michalovciach č. 1095361/1/54770/2015 vo veci určenia základu spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 28.05.2009 v množstve 509 740 ks cigariet, zn. LM modré, s vyrubeníím spotrebnej dane z cigariet v sume 41.452,06 €, s poukazom na ustanovenie § 68 ods. 2 písm. c/, § 86 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní

(ďalej len „Daňový poriadok“), v nadväznosti na ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 106/2004 Z. z.“). Odvolaním napadnutým rozhodnutím colný úrad v zmysle ustanovenia § 68 ods. 2 písm. c/ v spojení s ods. 5 Daňového poriadku určil žalobcovi základ spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 28.05.2009, ktorými sú cigarety v celkovom množstve 509 740 ks, balených v spotrebiteľských baleniach cigariet po 20 ks v jednom balení, obchodnej značka LM modré v počte 25 487 kusov spotrebiteľských balení, všetky cigarety v dĺžke tabakového povrazca 90 mm vrátane a vyrubil žalobcovi spotrebnú daň z tabakových výrobkov vo výške 41.452,06 €, nakoľko žalobcovi vznikla daňová povinnosť na spotrebnej dani z tabakových výrobkov podľa ustanovenia § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., ako osobe povinnej zaplatiť daň podľa ustanovenia § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., pretože nevedel preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia predmetných tabakových výrobkov, ktoré boli u neho zistené pri prehliadke motorového vozidla Fiat Ducato, bielej farby, EČV: M., patriacej žalobcovi.

1.2 Z preskúmania žalobných dôvodov žalobcu krajský súd vylúčil tie žalobné dôvody, ktoré sa vzťahovali na účastníka konania B. (otca žalobcu), pretože i keď skutkovo veci navzájom spolu súvisia, avšak iba z hľadiska vedenia trestného konania. Predmetom preskúmania v tejto veci je určenie daňovej povinnosti M. W. na základe rozhodnutia Colného úradu, pobočky Colného úradu Michalovce č. 1095361/1/54770/2015 zo dňa 04.02.2015, ktorým bol žalobcovi určený základ spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie 28.05.2009 v množstve 509 740 ks cigariet vo výške 41.452,06 €. Daň bola určená podľa pomôcok, podľa § 48 ods. 1 písm. a/ Daňového poriadku.

1.3 Krajský súd uviedol, že podľa § 247 ods. 1 O.s.p., žalobca sa môže odvolávať iba na tie vady správneho konania, ktorými došlo k ukráteniu na jeho právach. Z uvedeného dôvodu súd neprihliadol na žalobné námietky, ktoré sa vzťahovali na Jozefa Gencu a spol.

1.4 Krajský súd uviedol, že daňová povinnosť mala vzniknúť podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., v nadväznosti na § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. na tom skutkovom základe, že dňa 28.05.2009 v čase od 5,00 hod do 11,30 hod. bola v Obci Lekárovce, okres Sobrance, v dome súpisného čísla 439 vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli nájdené cigarety značky LM modré v počte 759 280 ks, Classic v balení po 20 ks, Classic Blue v počte 14 500 ks a Marlboro Light 20 000 ks, všetky v spotrebiteľskom balení pod 20 ks, neoznačené slovenskou kolkovou známkou. Tieto cigarety boli nájdené vo vozidle Fiat Ducato bielej farby EČV M., ktoré bolo odstavené na pozemku prehľadávanej nehnuteľnosti, v príviesnom vozíku EČV A., ako aj na rôznych miestach v taškách, kartónových obaloch, ložnom priestore nepojazdného vozidla Ford Tranzit bez EČV. Spoluvlastníkom nehnuteľnosti bol B. (otec žalobcu). Tovar bol zabezpečený B. v počte 759 280 ks cigariet značky LM modré, Classic Red v počte 536 020 ks, Classic Blue v počte 14 500 ks a Marlboro Light v počte 20 000 ks, v spotrebiteľských baleniach po 20 ks a v dĺžke spotrebiteľského balenia do 90 mm vrátane. Vo vzťahu k B. bolo vydané aj rozhodnutie o zabezpečení tovaru, ktoré nadobudlo právoplatnosť 19.06.2009. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru vo vzťahu k M. nebolo vydané.

1.5 Uvedené skutočnosti boli prenesené do napadnutého rozhodnutia vedeného proti B. v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Košice - okolie, sp. zn. 6 T 143/09, zo dňa 18.11.2011, pričom výrok rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu v počte cigariet, ako základ spotrebnej dane nie je totožný so žiadnym nájdeným množstvom zabezpečeného tovaru B.. Až po vydaní rozhodnutia v trestnej veci správny orgán zistil, že vozidlo EČV Fiat Ducato EČV M. patrí synovi B., teda žalobcovi. Na uvedenom skutkovom základe správny orgán nájdené tabakové výrobky v počte 509 740 ks, LM modré považoval za zistené v držbe žalobcu, následne začal správne konanie a z dôvodu, že žalobca nevedel preukázať pôvod nadobudnutia týchto výrobkov, nepodal ani daňové priznanie, bol považovaný za daňového dlžníka a bola mu určená daň podľa pomôcok s výpočtom podľa § 5 ods. 5, 7, § 6 ods. 3, 4 zákona č. 106/2004 Z. z.

1.6 Krajský súd poukázal, že žalobca v podanom odvolaní proti prvostupňovému správne rozhodnutiu, ako aj v žalobe okrem iného /vzťah B. a trestné konanie/ tvrdil, že nie je daňovým

dlžníkom, tabakové výrobky neprechovával, pretože nehnuteľnosť neužíval, vzhľadom na nájomný vzťah medzi B. a ukrajinským občanom. V trestnom konaní bol B. oslobodený spod obžaloby, väčšia časť odvolania ako aj žalobných dôvodov sa vzťahuje práve na B., preto v tomto konaní nemá žiadnu výpovednú hodnotu zistenie správneho orgánu o vlastníctve motorového vozidla Fiat Ducato, keďže v čase, keď bola vykonaná obhliadka kontrolovaného objektu, žiadna držba nájdených cigariet vo vzťahu k žalobcovi nebola preukázaná. Samotný fakt, že nájdené cigarety sa nachádzali aj v uvedenom vozidle ešte nezakladá vznik daňovej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. bez ďalšieho dokazovania, či žalobca v čase prehliadky mohol disponovať s uvedeným vozidlom alebo nie a či bol činný s B. pri prenajímaní nielen nehnuteľnosti, ale aj samotného motorového vozidla, v ktorom sa tieto nelegálne množstvá cigariet našli. V tomto rozsahu žiadne dokazovanie vykonané nebolo a nebol známy ani rozsah zistených cigariet osobne u žalobcu.

1.7 Krajský súd poukázal na § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. ktorý predpokladá vznik daňovej povinnosti iba za podmienky :

- zistenia tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo sa nachádzali u osoby, ak táto osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

1.8 Z vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že pri nájdení tabakových výrobkov je potrebná aj fyzická prítomnosť osoby, u ktorej sa prehľadávanie uskutočnilo, čo v tomto prípade preukázané nebolo, iba spätne sa určovalo ich množstvo vo vzťahu k majiteľovi vozidla. Fyzická prítomnosť pri nájdení tabakových výrobkov sa vzťahuje aj na § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., inak nemôže vzniknúť daňová povinnosť. Preto v danom prípade nebola dostatočným spôsobom zistená osoba daňového dlžníka.

1.9 Žalobné námietky žalobcu v časti spornej identity daňového subjektu ako aj nevykonania dôkazu o držbe nájdených cigariet u žalobcu krajský súd považoval za opodstatnené.

1.10 Držba je faktické ovládanie veci a nakladanie s ňou ako s vlastnou. Faktické ovládanie žalobcu s nájdenou vecou nebolo preukázané (neboli uskutočnené ani daktyloskopické stopy).

1.11 Námietka týkajúca sa lehoty na vydanie rozhodnutia bola tiež opodstatnená, ale je to lehota procesná, nie prekluzívna, aj vzhľadom na plynutie lehôt pri vzniku daňovej povinnosti, ako aj na prerušenie konania v tejto daňovej veci (24.05.2010). Z uvedeného dôvodu nie je možné považovať rozhodnutie žalovaného za nezákonné.

1.12 Krajský súd poukázal, že i keď bol B. úspešný v trestnom konaní, nemá, táto skutočnosť nič spoločné s daňovou povinnosťou žalobcu, za predpokladu riadneho zistenia skutkového stavu veci.

1.13 Námietka nulnosti rozhodnutia pre neexistenciu rozhodnutí o prepadnutí a zhabaní nájdených vecí priamo u žalobcu je opodstatnená. Ak by správny orgán riadne ustálil vznik daňovej povinnosti k 28.05.2009 vo vzťahu k žalobcovi, lehota pre vyrubenie spotrebnej dane by začala plynúť od 01.01.2010 a skončila by 01.01.2015, podľa § 69 ods. 1 Daňového poriadku, teda po uplynutí piatich rokov od konca roka, v ktorom vznikla povinnosť podať daňové priznanie alebo v ktorom bol daňový subjekt povinný daň zaplatiť. Prvýkrát bolo vydané rozhodnutie až 04.02.2015, teda po uplynutí lehoty piatich rokov, predtým žiadny úkon na vyrubenie dane nebol uskutočnený.

1.14 Podľa § 64 ods. 1 Daňového poriadku, na účely správy daní sa za nulité rozhodnutie považuje rozhodnutie vydané podľa tohto zákona uvedené v odseku 2. Také rozhodnutie nemá právne účinky a hľadá sa naň, akoby nebolo vydané.

1.15 Podľa § 64 ods. 2 Daňového poriadku pri správe daní je nulitým rozhodnutím rozhodnutie, ktoré a/ vydal správca dane na to vecne nepríslušný; ak ide o správcu dane, ktorým je obec, za nulité sa považuje aj rozhodnutie, ktoré vydal správca dane na to miestne nepríslušný,

b/ bolo vydané omylom inej osobe,
c/ nadväzuje na nulité rozhodnutie.

1.16 Námiťku týkajúcu sa zastupovania žalobcu advokátom v daňovom konaní bola podľa krajského súdu opodstatnená, lebo na vyjadrenia urobené aj písomným podaním je potrebné prihliadať, bez ohľadu na to, aké povinnosti sú kladené na daňový subjekt pri rôznych spôsoboch podávani vysvetlení a iných písomností pri určení dane. Jednak, účastníkovi konania sa nemôže odňať možnosť konať pred správny orgánom, čo je v rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky a nikde v Daňovom poriadku nie je ustanovené, že ak advokát nepodá elektronickým spôsobom nejaké podanie v stanovenej lehote, na ďalšie podania sa už neberie zreteľ (§ 13, 14). Každé podanie sa vyhodnocuje podľa jeho obsahu. Rozhodnutie žalovaného bolo doručené JUDr. C. dňa 10.06.2015.

1.17 Daňová povinnosť v predmetnej veci bola uložená v rozpore so zisteným skutkovým stavom, preto je rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňového správneho orgánu v rozpore s § 63 ods. 1, 2 Daňového poriadku, ako aj v rozpore s § 11 ods. 1, 2 a § 12 ods. 1, 2 zákona č. 106/2004 Z. z.

2.

Vo včas podanom odvolaní sa žalovaný domáhal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2015 - 112 zo dňa 21. apríla 2016 zmenil a žalobu pre neopodstatnenosť zamietol.

V podanom odvolaní žalovaný uviedol, že so záverom krajského súdu nesúhlasí, keď má za to, že senát krajského súdu rozhodol v rozpore so skutkovým ako aj právnym stavom danej veci, a to konkrétne v rozpore s ustanoveniami § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., § 12 ods. 2 písm. a/ 106/2004 Z. z., § 69 ods. 2 prvá veta Daňového poriadku v spojení s § 69 ods. 3 písm. b/ Daňového poriadku ako aj v rozpore s § 9 ods. 2,4 Daňového poriadku. Odvolaním napadnutý rozsudok súčasne žalovaný považuje za zmätočný a nepreskúmateľný pre jeho nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov. Poukázal pri tom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k.: 3 Sžf 1/2007 zo dňa 03.05.2007, podľa ktorého: „Pojem držba tabakových výrobkov obsahovo zodpovedá akejkoľvek faktickej moci nad vecou, bez skúmania, či držiteľ s vecou nakladá ako s vlastnou. Ide o objektívny stav. V správnom súdnictve nie je možné zamieňať význam pojmu „držba“ veci podľa zákona o spotrebnej dani z tabakových výrobkov s „držbou“ veci podľa Občianskeho zákonníka. Napriek rovnakému názvu ide obsahovo o rozličné pojmy práva.“

2.3 Žalovaný uvádza, že na účely zákona č. 106/2004 Z. z. upravujúceho dotknuté právne vzťahy, sa pod pojmom „zistenie tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo sa nachádzali u osoby“, resp. starším legislatívnym pojmom „držba“ rozumie objektívny fyzický vzťah - moc osoby nad vecou, existenciu možnosti osoby s touto vecou nakladať, bez ohľadu na právny režim nad vecou v intenciách iných právnych noriem súkromného práva (napr. Občiansky zákonník) a to bez ohľadu na vôľový, psychický stav osoby k nej, či na pohnútku, resp. zámer osoby, ako s vecou naložiť. Uvádzané potvrdzuje aj skutočnosť, že starší legislatívny pojem držba v jeho význame, bol implementovaný do zákona č. 106/2004 Z. z. zo smernice rady 92/12/EHS, ktorá držbu poníma v širšom meradle, a to ako pojem vzťahujúci sa na akúkoľvek faktickú moc nad vecou - tovarom podliehajúcim spotrebnej dani, preto držiteľom takéhoto tovaru je ktokoľvek kto má takýto tovar u seba. Pre správcu dane tak nie je rozhodujúce vlastníctvo alebo držba predmetných tabakových výrobkov v zmysle noriem Občianskeho zákonníka upravujúceho súkromnoprávne vzťahy, v zmysle ktorého sú pre určenie oprávnenej, či neoprávnenej držby potrebné dva subjektívne determinanty osoby, a to fyzická moc nad vecou a existencia, či neexistencia dobrej viery, že vec patrí konkrétnej osobe.

2.4 Žalovaný zároveň musí odmietnuť aj ten názor krajského súdu, ktorým považoval za opodstatnenú námiťku žalobcu týkajúcu sa jeho zastupovania advokátom, s odôvodnením, že na vyjadrenia urobené aj písomným podaním je potrebné prihliadať, bez ohľadu na to, aké povinnosti sú kladené na daňový subjekt pri rôznych spôsoboch podávani vysvetlení a iných písomností pri určení dane. Výjadrení k žalobe zn. 1100902/1668115/2015/Ne zo dňa 04.12.2015, kde sú uvedené konkrétne skutkové a právne

skutočnosti, ktoré podľa názoru žalovaného v tejto súvislosti nemožno pri vyslovení právneho názoru súdom opomenúť, a na ktoré prvostupňový súd bez relevantného zdôvodnenia v odôvodnení vôbec neprihliadol, keď žalovaný uviedol nasledovne: „...podľa predloženého spisového materiálu v danej veci, žalobca splnomocnil svojho právneho zástupcu: JUDr. Juraja Kusa, advokát, Nám. Osloboditeľov 10, 071 01 Michalovce, podľa priloženého písomného plnomocenstva 02.03.2015, t. j. až po vydaní a doručení odvolaním napadnutého rozhodnutia colného úradu č. 1095361/1/54770/2015 zo dňa 04.02.2015. Z uvedenej skutočnosti je tak zrejmé, že colný úrad v žiadnom prípade nemohol uvedené rozhodnutie doručovať právnemu zástupcovi žalobcu, ako to žalobca namieta v podanej žalobe. Žalovaný vzhľadom na uvedenú skutočnosť súčasne odmieta všetky tie námietky žalobcu, v ktorých sa snaží zamieňať svoje úkony právneho zastupovania v prospech daňového subjektu B., otca žalobcu plnomocenstvo doručené colnému úradu dňa (01.02.2010), za úkony právneho zastupovania v prospech žalobcu. Neobstojí ani námietka právneho zástupcu žalobcu v podanom odvolaní, že žalobca sa dňa 04.10.2013 zúčastnil na colnom úrade ústneho pojednávania aj so svojim právnym zástupcom, čo má byť zrejmé zo záveru Zápisnice o ústnom pojednávaní, kde sú podpisy žalobcu aj jeho súčasného právneho zástupcu - JUDr. Juraja Kusa, nakoľko v zmysle ust. § 9 ods. 2 prvá veta Daňového poriadku sa daňový subjekt môže dať zastupovať len zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne alebo ústne do zápisnice u správcu dane, pričom z predmetnej Zápisnice colného úradu o ústnom pojednávaní zn. 1095361/1/477987/2013 zo dňa 04.10.2013 je zrejmé, že v danom čase nebolo colnému úradu predložené žiadne písomné plnomocenstvo o právnom zastupovaní žalobcu advokátom JUDr. Jurajom Kusom a ani takéto plnomocenstvo nebolo žalobcom do uvedenej zápisnice JUDr. Jurajovi Kusovi udelené, ale JUDr. Juraj Kus sa predmetného ústneho pojednávania zúčastnil, ako právny zástupca daňového subjektu B.

3.

Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, pričom uviedol, že do zápisnice o ústnom pojednávaní dňa 04.10.2013 sa vyjadril, že s cigaretami nájdenými v jeho vozidle nemá nič spoločné, lebo vozidlo neužíval asi pol roka a dal ho do užívania svojmu otcovi. Ďalej sa vyjadril, že objekt mal v tom čase v nájme jeden Ukrajinec.

Uviedol, že daňové konanie za nájdené tabakové výrobky pri domovej prehliadke vykonanej dňa 28.05.2009 sa vedie aj proti jeho otcovi B., matke E. a Ukrajinčovi E., ktorý mal uvedený objekt v nájme. Taktiež poukázal na oslobodzujúci rozsudok Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 18.11.2011, ktorým súd oslobodil B. W. spod obžaloby a to z toho dôvodu, že celý objekt kde boli nájdené tabakové výrobky bol v nájme na základe nájmovej zmluvy zo dňa 20.04.2009.

Ďalej poukázal na zápisnicu o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.12.2009, z ktorej je zrejmé, že v uvedenom objekte v obci Lekárovce, kde boli nájdené tabakové výrobky pri domovej prehliadke dňa 05.08.2009 sa nachádzali osoby, ktoré mali na hlave čierne kukly a ktoré nakladali cigarety z hangára do dodávkového vozidla, ktorého majiteľom je žalobca, pričom tieto skutočnosti potvrdili v trestnom konaní policajti a colníci, ktorí boli vypočutí ako svedkovia a to: T.

4.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§10 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.)

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov

územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Na vady konania pred správny orgán sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Podľa § 246c ods. 1 O.s.p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 11 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., daňová povinnosť vzniká aj dňom zistenia tabakových výrobkov, ktoré sa nachádzajú alebo sa nachádzali u osoby, ak táto osoba nevie preukázať pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov v súlade s týmto zákonom, a to bez ohľadu na to, či nakladá s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Podľa § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., platiteľom dane pri vzniku daňovej povinnosti podľa § 11 ods. 2 citovaného zákona je osoba, ktorá nevie preukázať v súlade s týmto zákonom pôvod alebo spôsob nadobudnutia tabakových výrobkov u nej zistených, ktoré sa u nej nachádzajú alebo sa nachádzali, a to bez ohľadu na to, či nakladá alebo nakladala s tabakovými výrobkami ako vlastnými.

Podľa § 13 ods. 3 zákona č. 106/2004 Z. z., platiteľ dane neuvedený v odseku 2 je povinný podať colnému úradu daňové priznanie najneskôr do troch pracovných dní nasledujúcich po vzniku daňovej povinnosti a v rovnakej lehote zaplatiť daň, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 48 ods. 2 Daňového poriadku, správca dane oznámi daňovému subjektu určovanie dane podľa pomôcok, ak nastanú skutočnosti uvedené v odseku 1, pričom dňom začatia určovania dane podľa pomôcok je deň uvedený v oznámení.

Podľa § 49 ods. 1 Daňového poriadku, o určení dane podľa pomôcok správca dane vyhotoví protokol o určení dane podľa pomôcok, ktorý doručí daňovému subjektu spolu s výzvou na vyjadrenie. Na obsah tohto protokolu sa primerane vzťahuje § 47. Súčasťou protokolu o určení dane podľa pomôcok je aj súpis pomôcok, na základe ktorých správca dane určil daň.

Podľa § 64 ods. 2 Daňového poriadku, pri správe daní je nulitným rozhodnutím rozhodnutie, ktoré
a/ vydal správca dane na to vecne nepríslušný, ak ide o správcu dane, ktorým je obec, za nulitné sa považuje aj rozhodnutie, ktoré vydal správca dane na to miestne nepríslušný,
b/ bolo vydané omylom inej osobe,
c/ nadväzuje na nulitné rozhodnutie.

Podľa § 74 ods. 5 Daňového poriadku, ak odvolanie smeruje proti rozhodnutiu o dani určenej podľa pomôcok, skúma odvolací orgán dodržanie zákonných podmienok na použitie § 48. Ak odvolací orgán zistí, že tieto zákonné podmienky boli dodržané, odvolaniu nevyhovie a napadnuté rozhodnutie potvrdí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z administratívneho spisu mal za preukázané, že daňová povinnosť mala vzniknúť na tom skutkovom základe, že dňa 28.05.2009 v čase od 5.00 hod. do 11.30 hod. bola v obci Lekárovce, okres Sobrance, v dome súpisné číslo 439 vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli nájdené cigarety značky LM modré v počte 759 280 ks, Classic v balení po 20 ks, Classic Blue v počte 14 500 ks a Marlboro Light v počte 20 000 ks, všetky v spotrebiteľských baleniach po 20 ks, neoznačené slovenskou kolkovou známkou. Cigarety boli nájdené aj vo vozidle Fiat Ducato bielej farby ECV MI 978 CB, ktoré bolo odstavené na pozemku prehládavanej nehnuteľnosti, ďalej v príviesnom vozíku ECV SO 409 YA, ako aj na rôznych miestach v taškách, kartónových obaloch, ložnom priestore nepojazdného vozidla Ford Tranzit bez EČV, pričom spoluvlastníkom nehnuteľnosti mal byť B.. Vo vzťahu k B. bolo vydané aj rozhodnutie o zabezpečení tovaru, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.09.2009. Rozhodnutie o zabezpečení tovaru vo vzťahu k žalobcovi nebolo vydané.

Na skutkovom základe, že vlastníkom motorového vozidla Fiat Ducato EČV M. bol žalobca, správny orgán nájdené tabakové výrobky v počte 509 740 ks, značky LM modré považoval za zistené v držbe žalobcu a následne začal správne konanie. Z dôvodu, že žalobca nevedel preukázať pôvod nadobudnutia týchto výrobkov, ani nepodal daňové priznanie, bol považovaný za daňového dlžníka a bola mu určená daň podľa pomôcok s výpočtom podľa ustanovenia § 5 ods. 5, 7, § 6 ods. 3, 4 zákona č. 106/2004 Z. Z.

Žalobca v správnom konaní ako aj v žalobe tvrdil, že nie je daňovým dlžníkom, tabakové výrobky neprechovával, nehnuteľnosť ani motorové vozidlo neužíval. V čase, keď bola vykonaná domová prehliadka, žiadna držba nájdených cigariet vo vzťahu k žalobcovi preukázaná nebola. V tomto rozsahu žiadne dokazovanie vykonané zo strany správneho orgánu vykonané nebolo a zo spisu nevyplýva ani rozsah cigariet zistených osobne u žalobcu.

5.

Odvolací súd v danej veci posudzoval napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2015 - 112 zo dňa 21. apríla 2016.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú právne východiská pre vyslovenie výroku odvolaním napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a dodáva, že Colný úrad Michalovce, pobočka Michalovce, nezistil čo najúplnejšie skutkový stav a nevykonal všetky potrebné dôkazy potrebné pre svoje rozhodnutie. Ustanovenie § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z. hovorí o tabakových výrobkoch zistených u osoby, čo ale v danej veci voči osobe žalobcu bolo vydané predčasne. Skutočnosť, že tabakové výrobky sa nachádzali v motorovom vozidle, ktorého vlastníkom bol žalobca a na pozemku prenajatého rodinného domu bez ďalšieho dokazovania, či žalobca v čase prehliadky s uvedeným motorovým vozidlom disponoval, nezakladá vznik daňovej povinnosti vo vzťahu k žalobcovi. Iná by bola situácia, ak

by uvedené motorové vozidlo bolo zastavené na ceste a vodičom by bol žalobca, alebo by bolo preukázané, že žalobca užíva predmetné motorové vozidlo. Vtedy by platila objektívna zodpovednosť žalobcu. Žalobca po celý čas tvrdil, že auto kde sa nachádzali tabakové výrobky dal do užívania svojmu otcovi asi pol roka pred vykonaním domovej prehliadky a nedisponoval s ním. V administratívnom spise sa nachádza zápisnica o hlavnom pojednávaní zo dňa 03.12.2009 v trestnej veci 6T/143/09-390 obžalovaného B., tiež rozsudok v mene Slovenskej republiky z ktorého vyplýva, že B. (otec žalobcu) je spod obžaloby oslobodený a bol trestne stíhaný z rovnakého dôvodu pre ktorý sa viedlo voči nemu daňové konanie. Táto skutočnosť nemá nič spoločné s daňovou povinnosťou žalobcu za predpokladu riadneho zistenia skutkového stavu. V tomto konaní bolo preukázané, že nehnuteľnosť v inkriminovanom čase bola prenajatá na základe nájomnej zmluvy Ukrajincovi E., (motorové vozidlo Fiat Ducato bolo odstavené na dvore). Podľa výpovede svedkov v trestnom konaní a to T., ktorí išli vykonávať domovu prehliadku, bolo preukázané, že videli, že v objekte sa nachádzali iné osoby, ktoré mali na hlavách kukly, a nakladali cigarety z hangára do motorového vozidla žalobcu. Tieto osoby s kuklami z predmetnej nehnuteľnosti ušli. Až následne spätne sa určovalo množstvo tabakových výrobkov vo vzťahu k majiteľovi vozidla. Správny orgán nezobral do úvahy tvrdenie svedkov, ktorí videli, že cigarety z hangára nakladali cudzie osoby do motorového vozidla žalobcu. Uspokojili sa bez ďalšieho zisťovania na objektívnu zodpovednosť žalobcu. Najvyšší súd poukazuje ďalej na skutočnosť, že fyzická prítomnosť pri nájdení tabakových výrobkov sa vzťahuje aj na ust. § 12 ods. 2 písm. a/ zákona č. 106/2004 Z. z., inak nemôže vzniknúť daňová povinnosť. Preto je v ďalšom konaní zo strany žalovaného potrebné posúdiť aplikovanie ustanovenia § 64 ods. 2 písm. b/ Daňového poriadku.

5.3 Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s tvrdením krajského súdu ohľadom plnej moci pre právneho zástupcu žalobcu, pretože podľa predloženého spisového materiálu v danej veci, žalobca splnomocnil svojho právneho zástupcu JUDr. Juraja Kusa, advokáta, Nám. Osloboditeľov 10, 071 01 Michalovce, podľa priloženého písomného plnomocenstva 02.03.2015, t. j. až po vydaní a doručení odvolaním napadnutého rozhodnutia colného úradu č. 1095361/1/54770/2015 zo dňa 04.02.2015. Z uvedenej skutočnosti je tak zrejmé, že colný úrad v žiadnom prípade nemohol uvedené rozhodnutie doručovať právnemu zástupcovi žalobcu, ako to žalobca namieta v podanej žalobe. Žalobca zamieňa vo svoj prospech úkony, ktoré vykonal právny zástupca v mene B., otca žalobcu (plnomocenstvo doručené colnému úradu dňa 01.02.2010). Neobstoí ani námietka právneho zástupcu žalobcu v podanom odvolaní, že žalobca sa dňa 04.10.2013 zúčastnil na colnom úrade ústneho pojednávania aj so svojim právnym zástupcom, čo má byť zrejmé zo záveru Zápisnice o ústnom pojednávaní, kde sú podpisy žalobcu aj jeho súčasného právneho zástupcu - JUDr. Juraja Kusa, nakoľko v zmysle ust. § 9 ods. 2 prvá veta Daňového poriadku sa daňový subjekt môže dať zastupovať len zástupcom, ktorého si zvolí a ktorý koná v rozsahu plnomocenstva udeleného písomne alebo ústne do zápisnice u správcu dane. Z predmetnej Zápisnice colného úradu o ústnom pojednávaní zn. 1095361/1/477987/2013 zo dňa 04.10.2013 je zrejmé, že v danom čase nebolo colnému úradu predložené žiadne písomné plnomocenstvo o právnom zastupovaní žalobcu advokátom JUDr. Jurajom Kusom a ani takéto plnomocenstvo nebolo žalobcom do uvedenej zápisnice JUDr. Jurajovi Kusovi udelené. JUDr. Juraj Kus sa predmetného ústneho pojednávania zúčastnil, ale ako právny zástupca daňového subjektu B..

5.4 Čo sa týka rozhodnutia najvyššieho súdu 5Sžf/23/2015, na ktoré sa odvoláva žalovaný, nemožno paušalizovať na všetky prípady, lebo každý prípad je individuálny a založený na iných konkrétnych skutočnostiach.

6.

Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/83/2015 - 112 zo dňa 21. apríla 2016 potvrdil ako vecne a právne správne. Úlohou žalovaného bude v ďalšom konaní doplniť dokazovanie, ktoré povedie k dostatočne zistenému stavu veci a to s poukazom na závery obsiahnuté v tomto rozsudku ako aj rozsudku krajského súdu. Žalovaný je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250 ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 168,84 €, podľa Vyhlášky číslo 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu 134,- € + 20% DPH (26,80 €)
+8,04 €.

Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, t.j. pred 01.07.2016, dokončilo sa podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.